

عنوان مقاله:

نقد روانشناسانه زنان شاهنامه بر اساس نظریه یونگ (با تکیه بر شخصیت‌های گردآفرید، کتایون و تهمینه)

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و ادب فارسی (نشریه سابق دانشکده ادبیات دانشگاه تبریز)، دوره 74، شماره 244 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

وحید alibaygi sarhali - دانش آموخته، دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه ارومیه، ایران

افسانه رضانی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه یاسوج، ایران

خلاصه مقاله:

نقد روان شناختی از مهم ترین حوزه های نقد ادبی است که بر مبنای روان شناسی جدید و بر اساس نظریات یونگ صورت می پذیرد. این امر با استفاده از کهن الگوهای مختلف، به واکاوی شخصیت‌های افراد می پردازد و کنش رفتاری آنها را در موارد گوناگون مورد ارزیابی قرار می دهد. در این میان کتاب شاهنامه و شخصیت های زنان آن، از نظرهای گوناگونی دارای اهمیت است که در این پژوهش به بررسی روانکاوی آنها از نظر یونگ پرداخته شده است. در این تحقیق که بر مبنای شخصیت های، گرد آفرید، کتایون و تهمینه صورت پذیرفته است، کهن الگو های پنهان در ذات آنها را بر مبنای نظریات یونگ، مورد روانکاوی قرار داده ایم. در این میان کهن الگوهای مادری، فردیت و آنیموس در موقعیت های مختلف، شخصیت های آنان را از هر نظر ممتاز نموده است تا این امر با رفتار های بالقوه ای که از آنان بروز کرده، روانشناسی شخصیت آنها را به خوبی نشان دهد. با بررسی افراد مورد بحث در شاهنامه، مشخص شد که کتایون بیشترین نشانه های کهن الگو را داراست و کنش های رفتاری او در موارد گوناگون، نظریه فوق را بیشتر برجسته می-سازد. این پژوهش با روش تحلیلی و توصیف رفتار های آنان صورت گرفته تا شخصیت هر کدام از زنان مورد بحث در شاهنامه را مورد ارزیابی قرار داده و با استفاده از نظریات یونگ، کهن الگوهای مختلف هر یک از افراد را به خوبی تفسیر و تبیین نموده ایم.

کلمات کلیدی:

شاهنامه فردوسی، نقد روانشناسانه، گردآفرید، کتایون، تهمینه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1423844>

